

İsli Demlik 19

– Arzeni · 19 Nisan 2012

İsli Demlik -19-

Memleketi Âli Osman'ın içinde bulunduğu bu zorlu dönemin yöneticisi olmak, ateşten gömlek giymekti. Bize tevdi edilen görevi yerine getirirken görünmez, bilinmez ve karanlıklarla dolu hendeklerden atlattığımız develerden cümle aleme yüklü kervan olur. Yüzyıllık Projeler, yıllık mimari çalışmalar, haftalık toplantılar, günlük geziler, yöresel toprak çalışmaları derken zevkle ve şevkle çalışıyorduk. Hem de, bütün iç ve dış engellemelere rağmen memleketin tüm beldelerine hizmet ulaştırıyorduk. Padişah Efendimizin son yaptığı hicaz demiryolu çalışması bunların içinde takdire şayan misallerdendir. Cihan'ın bize düşman tüm devletleriyle uğraşmak yetmiyormuş gibi bir de sarayın içinde işlenen günahlar var ki sormayın. Bunlar insanı yoruyordu. İşte bu günahkârlardan Fehmi Paşa'yı bu gece ziyarete gidecektik.

Akşam yemeğini yedikten sonra, önceden hazırlamış olduğumuz külhanbeyi kıyafetlerini giydim. Nurbanu'ya dönerek;

"Sultanım eline sağlık, yemekler çok güzeldi. Böylesi asude ve muhterem hanıma böylesi mükellef sofraya yaraşır" dedim. Kendince binbir naz'a bürünen ceylan gözlü Nurbanu, bana doğru geldi. Kendine has işvesi ve cilvesiyle elimi elinin içine alarak; "Gitmesen olmaz mı?" dedi. Bu kadın milletini anlamak hakaten çok zor. Olmadık yerde olmadık isteklerle karşısına çıkıyor insanın. Yine de kalbini kırmadan masum isteğini reddetmeliydim.

"Bak güzel gözlü ceylanım, ab'ı hayat sultanım! Şehzade Burhanettin ve iki yaveriyle çok önemli bir görev için dışarı çıkacağız. Bu iş sabaha kadar sürebilir. Bir nevi teftiş anladın mı? Gitmemiş olmaz. Bizim gibi birine görevden kaçmak yaraşır mı? Nurbanu'nun eşi Dersaadet'te küçük düşün ister misin?" Alt ve üst dudaklarını büzüştürüp nazını sürdürdü. Ancak, söylediğim sözleri düşündükten sonra,

"Tamam Beyzadem, sen nasıl istersen" dedi.

Yaşanan süreci düşününce, Şehzade'ye hak vermemek mümkün mü? Kendini haybeden pašalıkta bulan bu şımarık adamın yaptıkları artık çizmeleri aşmıştı. Efendimizin say gördüğü, sarayda yetişmiş, tahsilli ve görgülü bir kız olan Gevheristan'la dillere destan bir düğün yapılmıştı. Daha ikinci günden itibaren, hanımına kötü davranmaya başlamış ve çeşitli kızları köşküne getirip alem yapıyordu. Bu evlilik birbuçuk yıl sürdü. Bu arada bir oğlu oldu Fehmi'nin. Ama arsız adam, bu kızı boşayıp fakru zaruret içinde bıraktı. Kadıncağız saray dışına sürüldü. Bereket versin Gevheristan kendine saygı duyan ve

hürmet eden bir tacirle evlendi ve sefaletten kurtuldu.Azgın ve arsız adam, yine saraydan göz koyduğu kızlardan Muazzezle de evlendi.Ondan da çocuğu oldu.Bu iki kadın nikahlılarıydı.Bir de,onlarca nikahsız ilişkisi vardı ve bu terbiyesizliği dillere destandı.Haraç vermeyen ya da az veren masum insanların,bedel karşılığı kızlarını kaçırap zevkü sefa sürüyordu.İşte böylesi bir adam, Padişahımıza ve saraya zarar veriyordu.

Hele bu son yaptığına ne demeli...Günlerce konuşuldu.Halkın diline pelensek oldu bu olay.Dersaadet'e bir aylığına gelen ve sirkte cambazlık yapan,Alman kızına aşık olduğu duyuldu.Günlerce peşine takılmış.Bu kızın ince ve zarif hali, paşa bozuntusunun pek hoşuna gitmiş ve derhal odalığı yapmaya karar vermiş.Fakat, kızın babası buna şiddetle karşı çıkmış.Kızını bu canavar adama asla vermeyeceğini beyan etmiş.Etmış ama olan da bundan sonra olmuş.Adamcağızı tartaklatmış ve bir güzel dövmüşler.Hatta yetmemiş nezarete atarak,günlerce ıslatıp ıslatıp dövmüşler. Ta ki "evet" diyene kadar. Zavallı adam bu çileleri çekerken,kızı Margareta ise Fehim Paşa'nın yatağına çoktan girmiş.Bütün bu hadiselerin tuhaf ciheti ise Alman kız halinden gayet memnun imiş.Bu durumun sebebi sonradan ortaya çıktı.Kıza vadettiği sultanlık, verdiği kilolarca altın ve mücevherlermiş. Kız, hayatında görmediği bu ziynet karşısında adeta büyülenmiş.Sonrasın da kızın babası,çareyi Alman Sefire mektup yazmakta bulmuş.Bu mektup sonrası,Alman Sefir, Sultan Abdulhamit Efendimizi ziyaret etmek için saraya geldi.Bizler, olayın bundan sonrasında içine dahil olduk.Yapılan ikili görüşmeler sonucunda, kızının derhal iadesini istedi.

Alman Sefir gittikten sonra,Padişah Efendimiz " Hasan Fehmi'yi derhal çağırın " diye ferman buyurdu.Hasan Fehmi içeriye süklüm püklüm geldi.Efendimiz, "Olayı bütün teferruatıyla anlatmasını istedi." Hasan Fehmi çok uyanık ve lafazan bir adamdı.Efendimizi tekrar kandırmasından korkuyordum.Efendimizin şimdiye kadar olanlara göz yummasının nedeni, babası İsmet Bey'in hatırıydı çünkü.Bir iki kuru öksürük provası yaptı.Sinsi gözlerle etrafı kolaçan etti.Mahsun ve mağdur bir ifadeye büründü.Elleri önünde bağlı vaziyette konuşmaya başladı;

"Efendim,olaylar bildiğiniz veçhile değildir.Mevzu bahis olayın içyüzünü size ben arz edeyim.Evvela şunu söyleyeyim ki,basit bir sirkçiye mi yoksa bana mı inanacaksınız? Evet,o malum şahsın kızıyla bir ilişkim oldu. Lakin,kızcağız bir türlü peşimden ayrılmadı.Yalvardı yakardı.Bu sirk hayatından bıktığını söyledi.Ben de zat'ı alinizin merhametini çok iyi bildiğimden bu işe razı oldum. Sizin güveninizi sarsıcı hiç bir şey yapmadım. İsterseniz, kızın kendisine sorunuz Efendim." dedi.

Efendimiz,kafasını salladı.Eliyle sakalanı kaşdı.Sonra Hasan Fehmi'ye parmağını kaldırarak;

"Bak Fehmi! Seni öz çocuklarımdan ayırmam.Baban süt kardeşimdir.Şimdiye kadar kulağıma çalınanları gençliğine veriyorum.Bu son ikazım sana,şimdilik çık ve bir daha karşıma böyle sorunlarla gelme" dedi.Yine paçayı yırtmıştı Fehmi.

Hayasız ve fütursuzca yapılanları içine sindiremeyen Şehzade Burhanettin araya girerek,kızın derhal iade edilmesini istedi.Margareta babasına iade edildi ve olay öylece kapanıp gitti.Bütün bunlar,yenilir yutulur olaylar değildi. Bundan sonra ki, ilk olayını yerinde ispatlamamız lazımdı.Artık, bu pervasız dur demenin zamanıydı.

Giymiş olduğu kıyafetle tam bir külhanbeyi olan Şehzade Burhanettin'i tanımak mümkün değildi.Palabıyığı,kırmızı fesi,omuzunda ceketi,beyaz gömleği ve yumurta topuk siyah ayakkabısı ile fıyakalı görünüyordu.Geldiğini görünce serzenişte bulundu;

"Nerede kaldın Selim Sabri? Geç kaldık!" dedi. Hemen hemen aynı kıyafetleri giymiştik.Sadece,benim gömlek çizgiliydi o kadar...

"Efendim,kadın milletini bilirsiniz.Anca çıkabildim." Şöyle bana bakıp gülümsedikten sonra;

"Tiline bak,söylediğin söze bak!Görünüşün külhanbeyi davranışının kılıbık,hiç yakıştıramadım sana Selim Sabri.Nurbanu'ya helal olsun"

Biraz bozulmuştum, ama belli etmedim.Karşılıklı gülüştük.Sonra iki adamımızı da alarak sokaklara daldık.Sallana sallana Beyoğlu sokakların da geziyorduk.